

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deipara per Auroram significatur, n. 18

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

aut te o Mater misericordia consequi nec tibi appropinquare potuit. ita Rupertus. Hic tamen animadvertendum est ex Suarez 3. part. tom. 2. disputat 30. sect. Virginem quamvis tentari potuerit exterius à dæmone; (nam etiam Christus tentatus fuit) non tamen ab intus. eo. quia carebat fornice, & omni potentiarum inordinatione; verum tamen à flamma charitatis ejus perterritos longè effugatos dæmones dicit Richardus. Quare sanctus Bernardinus Senensis tomo 2. sermone 51. artic. 3. cap. 2. Sicut magnus, inquit, ignis effugat muscas, sic à sua ardentissima mente, & inflammatissima charitate dæmones effugabantur, & pellebantur, in tantum, quod solum in modico non ausi erant respicere mentem ejus, nec à magno spacio illi appropinquare: si enim hoc legimus de aliquibus sanctis, saltim post aliquem de dæmonibus in tentationibus acquisitum triumphum: quando magis de Matre Domini nostri credendum est, quæ semper contra omnes dæmones triumphavit. hæc S. Bernardinus. Ideo Cant. 1. legimus: Equitatus meus in curribus Pharaonis assimilavi te amica mea: & licet per equitatum Dei virga Moysis, qua divinum est in mare rubrum, in quo demersus est Pharaon cum Ægyptijs, ut cap. 20. dicebamus, rectè intelligi possit, in præsentia tamen Angelos reponere possumus: neque unum alteri expugnat, nam pleraque in exitu Israel de Ægypto invisibiliter ministerio etiam sanctorum Angelorum sunt patrata. pro cuius explicatione animadvertendum est, Angelos, qui sunt militia cælestis exercitus, in hoc loci dici posse equitatum Dei, ut placet Gregorio Nysseno, & Galileo petyte in Cant. 1. & confirmari potest ex Zach. 1. & Apocal. 19. ubi hæc legimus: Exercitus qui sunt in cælo, sequentur verbum Dei in equis albis: propter hos cælestes exercitus Deus optimus appellari solet Deus Sabaoth, id est, exercitum. Horum equorum significationem in Angelis eleganter explicat Dionysius Areopagita cap. 15. de cælesti hierarchia. Beata igitur Virgo equitatus Dei in curribus Pharaonis assimilatur: sicut enim in liberandis Israelitis ex servitute Ægyptiaca equitatus Dei fortitudo nimirum sanctorum Angelorum enituit in subvertendo Pharaone, & curribus ejus in mari rubro: ita Deiparæ fortitudo in exitu servorum Dei ex mundo ad terram promissionis præcipuè elucet in dæmone, ejusque curribus, seu munitio-nibus evertendis, penitusque demergendis in

mari rubro passionis Christi, cujus virtute dæmones à sanctissima Virgine omninò expugnantur. In S. Brigittæ Revelationibus in S. Brigittæ sermone Angelico cap. 20. Angelus cum dixisset de promptitudine Angelorum in obsequium sanctissimæ Virginis, (subicit hæc verba: Super omnes etiam malignos spiritus ipsam sic Deus potentem effecit, quod quotiescunque ipsi aliquem hominem Virginis auxilium ex charitate implorantem impugnaverint, ad ipsius Virginis nutum illico pauidi procul diffugiunt, volentes potius poenas suas, & miseras sibi multiplicari, quam ejusdem Virginis potentiam super se taliter dominari. Eadem S. Brigitta lib. 1. cap. 9. & lib. 6. cap. 21. docet, ad nomen sanctum Mariæ dæmones quasi aves rapaces prædam, nimirum animam, ex unguibus, quibus tenebant, eam quasi territos relinquere, iterum verò aduolare, nisi reverti ad eam, nisi aliqua emendatio sublequatur. Quod ipsum de Virginis nomine factissimo elegantè testatur Germa. oratione in Zonam Deiparæ cum eam sic affectus: Tu nequissimi hostis contra servos tuos in rationes, solam tuam nominis invocationem sanctissima repellens, tuos, atque incolumes servos.

DDIPARA PER AVRORAM

significatur.

18 Sane in Deiparam, quam per columnam ignis, & nubis, quæ populo Dei in deserto præibat significatam, capit. 3. diximus, rectè congruit illud Exod. 14. Jamq; aduenerat vigilia matutina, quando scilicet Aurora solis nuncia confurgit, Et ecce respiciens Dominus super castra Ægyptiorum per columnam ignis, & nubis interfecit exercitum eorum, & subvertit rotas currum, & profundum exercitus Dei per ipsam nos respiciens Deus, dæmonis vires omninò contriuit, & quotidie contenti, ideo hoc ipsum euenisse narratur in vigilia matutina, tempore scilicet mysticæ auroræ, hoc est, Virginis, ut mox dicemus. Idcirco ex Bonauentura in speculo B. Bonavent. Virginis capit. 9. Dæmonibus illud Job 24. Job 24. quod de adulteris nocturnis dicitur, applicari potest, Si subitò, inquit, apparuerit Aurora est Aurora arbitrantur umbra mortis, timent enim depræhendendi, atque puniri, ideoque fuga sibi consulunt, ac si Aurora esset umbra mortis. Similes aves nocturnis, & avibus nocturnis, quæ tenebris delectantur, & earum pleraque inter animalia immunda

Suarez.

S. Bernardinus.

Cant. 1.

CUR B Virgo assimilatur equitatus Dei, id est, Angelus

Nyssenus Gualielm. Zach. 1. Apoc. 19.

Dionys. Areop.

Exod. 14.

Cant.

Sermon

Rupertus

Cant.

Per. D.

Platon

Cant.

Bonavent.

B. Virgo

Aurora

Arbitrantur

Umbra mortis

Timent enim

Depræhendendi

Atque puniri

Idcirco

Fuga sibi

Consulunt

Ac si Aurora

Esset umbra

Mortis

Similes aves

Nocturnis

Quæ tenebris

Delectantur

Et earum

Pleraque

immunda Leuit. 11. enumerantur: ita princeps tenebrarum cum suis satellitibus, cum sint latrones nocturni, & spiritus immundi, hanc

Cant. 6. Virginem, quæ *Cant. 6.* est sicut Aurora consurgens, quando per peculiarem deuotionem in alicuius anima veluti exoritur, timent illam, & aufugiunt. Virginem autem in Aurora significari docet Auctor inter opera Bernardi sermone 4. super Salue Regina loquens cum eadem.

Bernard. De te, inquit, secretorum celestium confesus Salomon dicit: Quæ est ista quæ progreditur quasi Aurora consurgens, &c. Aurora semper noctem sequitur. Nox precedit Auroram. Quid autem est nox frigida, & obscura, nisi originale peccatum, frigidum concupiscentia, obscurum ignorantia? Tu ergo processisti, ut Aurora lucida, & rubicunda, quia super originali peccato in utero matris nata es lucida cognitione veritatis, & rubicunda amore virtutis. sic ille Rupertus Tuiticus Deiparam in commentarijs super Cantica sic affatur: Quando, inquit, nata es o Virgo beata, tunc vera nobis Aurora surrexit. Aurora pronuncia dei sempiterni, quia sicut Aurora quotidiana finis præterita noctis, & initium diei sequenti: sic natiuitas sua ex semine Abrahæ clara ex stirpe Dauid finis dolorum, & consolationis fuit initium, finis tristitia, & latissima nobis extitit principium. hæc Rupertus. Virginem etiam in

Rupertus Tuiticus. *Cant. 6.* Aurora significari tradit Petrus Damianus sermone de Assumptione, eiq̃ue applicat illud *Psal. 73.* Tu fabricatus es Auroram, id est, Virginem, & Solem nimirum iustitiae, ad est, Christum, qui de Spiritu S. est conceptus.

Petr. Dam. *Psal. 73.* Merito autem Deipara dicitur esse sicut Aurora consurgens *Cant. 6.* Aurora enim terminus est noctis, & diei principium, solemque adesse testatur, nocturnas aues effugat, diuinas verò ad concinendum inuitat, iugiter etiam in splendorem maiorem proficit, eoque tempore decidunt ros album, quo ab æstu refrigerantur sata, & fecundatur terra: ita Virgo Deipara mundo ignorantia, & peccatorum tenebris circumfuso illoxit, veluti æternæ caliginis exterminium: solis iustitiæ non tantum prænuncia, & genitrix, sed etiam Genitrix demones veluti tenebrarum aues immundas, ut supra dixi, longè expellit: Dei seruos, & ipsos Angelos tãquam aues diei sublimè volantes, ad Dei laudes excitat, atq; inuitat, multò melius quam olim tres illi pueri à Babilonicæ fornacis incendio liberi creaturas omnes ad Deo benedicendam inuitabant: cum longè maioris Dei in

humanum genus beneficia per Deiparam inuenerint, & obuenerint. Est item sicut Aurora iugiter confugens cum in suis omnibus actibus dum viveret, maioribus meritorum incrementis semper excieuerit, & nunc eius apud homines cognitio, & in eam pietas in dies magis magisque perpetuò propagetur, eiusque precibus diuina gratia in hominum animas deinceps veluti ros album, quo ab æstu tentationum, & concupiscentiæ refrigerantur, & ad bona opera germinanda fecundantur: ideo Deipara ipsa à Germano Patriarcha orat. de oblat. Virg. vocatur ardoris, qui est in nobis Ros diuinus, excicati nostri cordis diuinitus irrorans aspersio. Possimus etiam rosis nomine hunc Dei intelligere, cuius in veterum Virginitatis descensus per Ros in vellus Gedeonis Iudic. 6. propter seruatum in Incarnatione Matris virginitatem significatur, cuius aduentum Patres antiqui illis verbis precabantur *Isa. 45.* Rorate cæli desuper. & quemadmodum ex velere Gedeonis expresso, concha rore impleta est: ita ex Deipara sanctissima tanquam ex Aurora pulcherrima, & purissima Ros cælestis Christus Dominus, omnem hominem ventem in hunc mundum illuminans, atque ad bona opera fecundans, prodijt, quæ metaphora vsus est Dauid *Psal. 109.* vbi enim legimus in vulgata: Ex viro ante Luciferum genus te. ex hebræo possumus, teste Iansenio in hunc Psalmum, veterere: Ex viro Aurora ros natiuitatis tuæ, ut indicetur Christus ex purissimis sanguinibus in vtero virginali conceptus, & ex ea genitus sicuti ros, quem Aurora demittit, mundo gratissimus aduenisse. vide Lyranum, Iansenium, Titelmæonum in Annotatione in hunc Psalmum, vbi varias lectiones, & explicationes afferunt, atque hæc de Deipara significata per Auroram, quam *Iob 24.* demones nocturni latrones timent dicta sint.

19. Verùm ad inuocationis Deiparæ vim, & efficaciam quam contra demones habet intelligendam, præclarum est illud, quod habet S. Bernardus apud S. Bonaventuram in speculo B. Virginis cap. 3. de hoc agens: Non sic, inquit, inuent hostes visibiles quasi castrorum acie copiosam, sicut aërea potest, ita Maria vocabulum, patrocinium, & exemplum sunt, & per eam sicut cera à facie ignis ubicumque inueniunt crebram huius nominis recordationem, deuotam inuocationem, solent à imitationem. sic Bernardus.

Germano Patriarcha.

Iudic. 6.

Isa. 45.

Psal. 109.

S. Bernardus, S. Bonaventura.

*Tentatio-
nes mri-
gantur in
uocata
Virgine
Ecclo. 43.*

*Exemplū
S. Iustine
& S. Cy-
priani
Nazianz.*

*Nazianz.
An. iste S.
Cyprianus
fuerit Car-
thaginensis,
vel Antio-
chenus.*

*Dæmones
à Virgine
colenda &
inuocan-
da homi-
nes auer-
tere conan-
tur. lu-
dib. 7.*

*Dæmones
lupos imi-
gantur.*

& de ea quidem dicere possumus illud Ec-
cles. 43. *In sermone eius sicut ventus, & in cogi-
tatione sua placuit abyssum.* hoc est ipsa orante
cessat ventus diabolicæ tentationis, & quando
de ea deuotè cogitamus, placat abyssum cor-
dis humani, quod est profundum, iustar abyssi
ac tenebrorum, cuius rei exemplum sit sancti-
ssima illa martyr, & virgo Iustina, quæ, vt re-
fert Nazianzenus homilia de sanctis Cypri-
ano, & Iustina, libidinis facibus exagitata à dæ-
mone (quem magicis artibus Cyprianus ad
oppugnandū Virginis, quam iuuenis quidam
vehementer deperbat, propositum miserat)
ad Deum recurrit. simulque Virginem Ma-
riam suppliciter obsecrauit: vt sibi Virginis pœni-
tentiæ auxilium ferret: interim corpus ieiunio,
& humi cubatione, quæ sunt castitatis ar-
ma exercens, tandem ex dæmone victrix Dei-
paræ patrocinio euasit, ipsumque Cyprianum
ad fidem hac occasione conuersum nobilis
martyrii inclytum collegam habuit, quorum
festum Ecclesia anniuersario ritu die 26. Sep-
tembris celebrat. Video in hoc Nazianze-
num confundere Cyprianum Episcopum Car-
thaginensem, cui hæc contigisse existimat,
cum Cypriano Antiocheno, cui verè hæc tri-
buitur historia, quod facillè ex nominis simili-
tudine euenire potuit: nobis satis sit Iustinam,
teste Nazianzeno in suis tentationibus Deipa-
ræ à se inuocata, præsentissimam opem con-
tra dæmonem esse expertam. Porro dæmo-
nes à Virginis potentia sibi metuentes pro sua
viri per se, & per Hæreticos Vigilantium Lu-
therum, alioque eiusdem pestis contagio in-
fectos, Homines à Virginis inuocatione auer-
tere conantur, per quam tanquam per Aquæ-
ductum diuina misericordia ad nos denua-
tur; in hoc imitantes Holofernem, qui in
obsidione Bethulæ Aquæ ductam incidit, præ-
cepit, vt obsessi ciues necessario aquæ vsu de-
stituti ad deditiōem compellerentur, & ita
in eius potestatem venirent. Qua in re lupos
quoque imitantur, qui ovis, quam inuadunt,
illico fauces stringunt, ne balatu suo canes, &
pastores ad sui liberationem accerfat: ita &
ipsi omni studio nituntur Virginis inuoca-
tionem impedire, ne precibus pulsata, opem
ferat, & ipsi prædā amittant. Cuius rei ex-
emplum habemus in Theophilo, cui dæmon,
vt cap. 20 dixi, persuasit, vt Christum eiusque
Matrem abnegaret, sed Virginis eiusdem ope
resipuit,

Aliud verò exemplum illustre in Prato Spi-
rituali Sophronij cap. 45. legitur, quod in
septima Synodo, quæ est Nicæna 2. Act. 4. Spirituali
eiusdem Synodi iussu est recitatum, quod nos
cap. 29. referemus, vbi dæmon ab impugna-
tione Ienis cuiusdam se cessaturum promitte-
bat si ab adoratione imaginis Dei genitricis
Christum gestantis abstineret.

20 Id ipsum aperte colligitur in milite quo-
dam apud Cæsarium lib. 2. Exemplorum ca-
pit. 12. qui cum multas diuitias à patre sibi re-
lictas vindicta prodegitset, ob idque tristis so-
lum vertere cogitaret, ne apud notos mendi-
care cogere, à nefario quodam suo villico
dæmonum consuetudini assueti, nocte per
quoddam nemus ad locum palustrem ad dæ-
monem adductus, qui maiores ei diuitias, at-
que honores est pollicitus, modò Christo ab-
renunciaret; quod importunus villici suasio-
nibus, inuitus tamen effecit. & Christum (vt
Cæsarj verbis vtar) ore negauit, & manu ex-
festucauit, atque diabolo fecit homagium.
Tunc adiecit diabolus, adhuc opus imperfe-
ctum est, etiam abrenunciare debet. Matri Al-
tissimi illa est enim, quæ maximum nobis in-
fert damnum: quos filius per iustitiam abiecit;
Mater, quæ nimis misericors est, ad indulgentiam
reducit. quod cum miles se facturum
constanter abnueret, re infecta, ingenti tamen
scelere obstructus, redijt. Verum dum reuertitur
ad Ecclesiam in via diuertit coram altari
ad imaginem Deiparæ filium in sinu gestan-
tis prostratus, ex intimoque corde magno fle-
tu, & clamoribus matrem misericordiam im-
plorabat, quo sibi admitti sceleris veniam à fi-
lio impetraret. mira res, ipso audiente, Deipara
filio hæc dicebat. O dulcissime fili misere huic
homini Puer verè vt delicti grauitatem militi
ostenderet, se aliquantulum dorum exhibuit;
nam faciem à Matre euentens, nihil ei dicebat
cūque iterum rogaret hominem seductum
asserens. Matri dorsum vertit dicens: Homo iste
me negauit, quid ei faciam? Tum Imago iur-
rexit, puerum super altare posuit, eiusque pe-
dibus prostrata: Rogo, inquit, fili, vt propter
me dimittas ei hoc peccatum. Mox intans
matrem eleuans, ait, Mater nunquam tibi aliquid
negare potui, ecce propter te totum
dimitto: hæc omnia cum non ipse solus, sed
& alius miles, qui prædā, ac bona illius eme-
rat, quæ iste vendebat, catu eandem Eccle-
siam ingressus vidisset, & audisset, vnicam
filiam

*Cæsarj.
Miles qui
Christum
abnega-
ret, per Ma-
riam re-
concilia-
tur.*

*B. The-
odorus
Christi
ad A-
loem
dæmon
ne m-
rio.*

*Dæmon
Stru-
B. a
Chri-
in ex-
ficti
& q
ya.*

lra

filiam ei in matrimonium collocavit, ac do-
tis nomine bona ab eo vendita tradidit, polli-
citus se eum hæredem reliquorum bonorum
post mortem facturum, cui iste læto animo
annuit, sicque per Deiparam & peccati veni-
am, & bonorum temporalium affluentiam est
consecutus. Addit Casarius rem fuisse adeo
contestatam, vt vterque miles cum hæc scri-

beret, adhuc, vt putabat, viveret. Eandem hi-
storiam narrat Vincentius Beluacensis libro
7. specul. histor. capit. 105. & 106. asseritque
euenisse in Castello quodam Aquitanie in ip-
sa nocte Assumptionis Deiparæ, in qua ille
resipuit, & per Deiparam sui sceleris
veniam est con-
secutus.

Beluacens

PASSIONIS DOMINICÆ TEMPORE VIRGO

Deipara filio ad Aquilonarem partem affuit, vt impetus dæ-
monis ad Aquilonem significati, per eam comprimi
intelligantur.

CAPUT XXV.

Virgo
cruce
Christum
ad Aquilonem
stans
non si-
ne myste-
rio.

Enique vt intelligamus quan-
tum præsidij Deus optimus
contra dæmonis astutiam, at-
que sæuitiam, qui tanquam Leo
rugiens circum quærens quem
deuoret, nobis in sanctissima

Damasc.
Stausius.
B. 4.
Christus
in cruce
occidentem
spectabat.
Et quare.
p. 35.

Virgine contulerit, illud etiam animaduertens
dum est, non vacare mysterio beatissimam
Virginem cum ad crucis dexteram filio adef-
set momenti Aquilonarem partem tenuisse, ut
ex hoc significetur, quod animaduertit san-
ctus Bernardinus Senensis tomo 3. sermone 2.
de nomine Mariæ artic. 3. cap. 2. *Qua ab A-
quilone, vt dicemus, nobis impendent mala, per
eam vniversa propulsari.* Quod vt melius in-
telligatur, sciendum est, ex Damasceno lib. 4.
de fide orthodoxa cap. 13. Sedulio lib. 4. car-
minum. Beda in Luc. 23. & alijs. Christum
Dominum in cruce facie ad occidentem spe-
ctasse in Caluarie Monte; idque Iudæorum
studio ita factum, ut dorsum contra Ieroso-
lymam haberet, quæ Caluarie ad Orientem
erat, vt videlicet eius aspectu, qui ab ipsis per-
fimum scelus cum iniquis reputatus erat,
vrbis illa, vt impij ipsi existimabant, pollueret-
ur, atque ita illum hac consolatione, quam ex
conspetu templi, & vrbis capere potuisset,
indignam existimarunt, quod in præam ip-
sorummet Iudæorum futurum Ieremias cap.
18. prædixisse videret ex persona Domini:
*Dorsum, inquit, & non faciem ostendam eis in
die perditionis eorum.* peccatum enim, quo
Christum occiderunt eo die commissum eam-

Ierem. 18

sa fuit perditionis, & malorum omnium, quæ
in hunc vsque diem Iudæis iusto Dei iudici-
o per omnem terræ orbem latè dissipatis
euenerunt. Nec sine mysterio Christus in cruce
Occidentem respiciebat, quia scilicet ad-
uersus Mortem, qua per occasum significa-
tur, pugnabat. hoc etiam sicut ad gentes in oc-
cidentalibus plagis positas, quarum princeps erat
Roma, perpetua Vicarij sui sedes futura, o-
culo suæ misericordiæ intendebat, iuxta il-
lud Psalm. 65. *Oculus eius super gentes respici-
unt.* Hinc factum est ex Basilio lib. de Spiri-
tu S. cap. 27 Athanasio quaest. ad Antiochum
16. Damasceno loco citato, Tertuliano in
Apolog. c. 16 Iustino lib. quaestionum quaest.
118 Origene hom. 5. in Numer. vt solemne
fuerit Christianis ad Orientem in fundendis
precibus spectare, vt ad Christum in cruce
pendentem, & in cælum ascendentem; at-
que ita ad iudicandum inde venturum con-
uersi orientinam & cum in cælum fereba-
tur ex monte Oliveti, qui ad Orientalem Ier-
osolymæ plagam est situs, ascendit, iuxta il-
lud Psalm. 67. *Ascendit super cælum, cæli ad Ori-
entem;* quamuis inde etiam dum ascenderet
ad Occidentem respiciebat, quod ex vesti-
gijs suis ibi relictis, & ex illis verbis Psalmi
colligitur, *Ita facte est, qui ascendit super occi-
dum.* Atque à duobus illis Angelis sic ven-
turus prædicatur: *Quomodo viderunt eum
Apostoli euntem in cælum;* quem orandi mo-
dum ex institutione Apostolica perfectum
esse docent Damascenus loco citato & Ba-
silii

Psalm. 65
Basil.
Athanasio
Damasc.
Tertulio
Iustin.
Origen.
Christiand
cur ad Ori-
entem
conuersi
orabantur

Psalm. 67

Psalm. 67

Damasc.
Basilii